

en lille Post paa Finansloven til Ansættelse af en Ekspedient ved Faaborg Postkontor. Jeg antager ikke, jeg behøver at omtale denne Sag, den er i sig selv saa klar og overskuelig, og det, der fordres, er saa lidt, saa jeg antager nok, at Finansudvalget vil være villigt til at følge den højtærede Minister paa dette Punkt og bevilge det Beløb, som er nødvendigt dertil. Paa Grund af Afgangstidene og Ankomsttiderne for Posten til Faaborg er Personalet næsten optaget hele Døgnet der. Fra Kl. 5 $\frac{1}{2}$ om Morgenen og til Kl. 11 om Aftenen er Kontorpersonalet beskæftiget, og det Antal Ekspedienter, der er ved Postkontoret, kan ikke magte det, efter at Posten er tagen til i Omfang. Der ønskes derfor en Ekspedient ansat. Jeg behøver vist blot at gøre opmærksom paa det. Jeg haaber, at Finansudvalget vil følge den højtærede Minister paa dette Punkt.

Busk: Da jeg for flere Dage siden, altsaa i forrige Uge, tillod mig at begære Ordet, var det nærmest for at omtale et Par lokale Spørgsmaal. Det ene Spørgsmaal hører under den højtærede Kultusminister. Det er mig bekendt, at han er forhindret i at være til Stede, da Skoleloven er for i Landstinget, men maaske han kommer, inden jeg bliver færdig, skønt jeg ikke skal opholde det høje Ting saa forfærdelig længe. Men siden jeg bad om Ordet, er der faldet nogle Udtalelser baade fra Ministerbænken og fra et æret Medlem her i Salen, som give mig Anledning til at gøre nogle faa Bemærkninger, inden jeg kommer til de to lokale Spørgsmaal, hvorom jeg agter at henvende mig til den højtærede Kultusminister og den højtærede Landbrugsminister. Jeg tror ikke at sige for meget, naar jeg siger, at denne Finanslovbehandling er en af de fredeligste og sagligste, vi have haft i flere Aar her i Tinget (*Ousen* Og kedeligste!) Ja, det skulde nu det ærede Medlem for Fredericia ikke sige. Han hører jo til det forhandlende Venstre, saa han burde være særlig glad ved Forhandlingerne og ikke kalde dem kedelige — det passer ikke for ham i alt Fald. Der er ingen Disharmoni kommet ind i Forhandlingen uden paa et eneste Punkt, nemlig ved en Udtalelse af den højtærede Krigsminister. Jeg vil undskylde den højtærede Krigsminister, thi han sagde selv, at det havde ikke været hans Mening at skitsere sit militære Program, men han var bleven opfordret dertil, og som Følge deraf fremkom han med det. Jeg

bebrejder ham altsaa ikke i og for sig dette. Programmet er gammelt, det er den gamle Historie: Vi skulde have mere Fæstning og flere Soldater! Det var de to Ting, den ærede Minister talte for. Nu var der ikke foreløbig mere Tale om Kjøbenhavns Befæstning, vi skulde befæste hele Sjælland, og naar vi vare færdige dermed, skulde vi først og fremmest have nogle Soldater herover, og det var meget beklageligt, at vi egentlig ikke længere havde almindelig Værnepligt. Nu hører jeg ikke til dem her i Salen — det vide ærede Medlemmer — der særlig skønne paa den Virksomhed, det ærede Medlem fra Stege (Bojsen) har udfoldet. Jeg kan ikke se andet, end at hans politiske Virksomhed i Almindelighed har været til Skade og Ulykke for Demokratiet. Men jeg er villig til at yde ham min Anerkendelse, hvor jeg kan gøre det, og jeg ved jo, at han stadig tørster efter Bedrifter. Jeg indrømmer, at det var en Bedrift, at han har været med til at hjælpe os bort fra den almindelige Værnepligt. At forlange Nedgang i Militærudgifterne er jo i Grunden kun Talemaader, hvis vi vedblive at holde paa den almindelige Værnepligt og uddanne hele Mandskabet. De to Ting kunne umulig følges ad. Derfor har det ærede Medlem fra Stege efter min Mening en Fortjeneste i, at han i 1894 var med til at faa os bort fra den almindelige Værnepligt. Naar vi tale om denne Sag herefter, behøve vi kun at tale om lidt mere eller lidt mindre, i Princippet ere vi alle enige om, at vi ere borte fra den almindelige Værnepligt, hvilket er den rette Vej til at faa Forsvarsudgifterne indskrænkede. Det forundrede mig nu ikke, at den højtærede Krigsminister forlangte mere Fæstning og flere Soldater. Det er jo den Tone, vi have hørt fra den Side saa mange Gange, og jeg tager mig det heller ikke saa nær. Jeg tror slet ikke, det er nogen Ulykke, at den højtærede Minister stiller sig paa det Standpunkt, thi jeg har Haab om, at vi desuagtet kunne komme til en frugtbar Forhandling uden at løbe paa Grund over for de militære Udgifter. Derfor borger det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) mig, og naar jeg kom ind paa at tale om denne Sag, er det for at rette en oprigtig Tak til det ærede Medlem, for at han er bleven ved (*En Stemme*: at holde Ideens Fane højt). . . ja, at holde Ideens Fane højt paa det Omraade, han kom ind paa, da vi forhandlede om Forplejningskorpset. Ærede Medlemmer ville erindre, at det ærede Med-